

СТРАЖНИЦЯ

ВИДАВЕЦЬ І НАЧАЛЬНИЙ
РЕДАКТОР
Др. ТАДЕЙ КОНЧИНЬСКИ

УКРАЇНСЬКА

АДРЕСА
РЕДАКЦІЇ І АДМІНІСТРАЦІЇ
Warszawa, Nowy Swiat № 41 m. 27

Місячна передплата 60 сот. — Контото почтове № 1877. — Телефон 296-40.

СИЛА НАШОГО ЖИТТЯ

Деяким людям здається, що в нашій Державі життя повинно бути легке і дешево. Однак дійсність є інша. Всюди, на цілм світі наслідки війни, а особливо винищення варстатів праці і смерть 10. мільонів найздібніших до роботи людей, **мусіли вирити величезні ями нещастя і глибокі пропасти ріжних недомагань та браків.** Відбивається це на кождім кроці і буде тревати через довший протяг часу, аж загояться военні рани.

Не жиймо в уроеню! Наша Держава, як і всі інші краї мусить терпіти, а з нею і всі її громадяне. Суспільний рай є ідеалом і зможе буди тоді осягненим, коли всі люде стануться ангелами. Тимчасом тверда **боротьба за існування є безоглядною конечністю.** Одиною підоймою, що може улєкшити і зробити життя вигідпійшим, є **завзята і витревала праця.**

Наш край мусить ст. тисся великим варстатом праці. Значіння праці повинно бути піднесеним до гідности загальної почесної громадянської служби.

Розуміється, що **слабі характери, люде зденерововані, перемучені,** та позбавлені організаційного зміслу, або ці, що не мають сили витревалости — стогнуть — стогнуть що раз голоснійше, але до праці **не беруться.** Супроти таких люде, можна мати тільки **милосердя,** або також **погорду,** особливо тоді, коли ті стони і скарги за-

чинають ширити пострах, та розбивають народню силу.

Безділля, ларікання і голосіння — то смерть народу! Праця, повна посвятки — це будучність народа!

Переднівок і недостаток заглядає в цілм світі в людські хати, а не тільки у нас. Всі громадяне Держави, безнайменьшої ріжниці відчувають браки. Але другі народи беруться до роботи, організуються в господарські товариства, та роздумують над тим, як скорше можна дійти до кращого життя, та як спільними силами поправити своє положення.

А що робиться між нами? Мріями живемо, не хочемо видіти дійсности і нарікаємо на цілий світ! Такою роботою свого життя не поправимо. Між тим люде, які через пять років тільки про те дбали, щоби впокувати в народ **сліпі фантазії і нереальні мрії,** почали тепер ширити пострах та сіяти **роздор і незгоду між селянськими народом.** Місто реальної праці, почали бавитися в знакорів і твердять, що наш нарид був у великій горячці, тяжко хорував, а тепер видужується! Так сміються з широких селянських мас ті, що як раз цю горячку і хоробу впокували в народню масу на протязі кількох повоевних років.

Українські люде, повинні раз нарешті пізнати, що силою нашого життя є тільки праця і **едність між собою, та згода з народом польським.**

ЗА ЩО ПРОПАЛИ І ЛІТА І ГРОШІ?

Минулого тижня, як нас повідомляють, рада у Львові кураторія „Українських Високих Шкіл“, себто тайного університету і нарешті **урадила звинити цю інституцію, а студентам порадила записуватися до польських високих шкіл!** От маєш Гандзю книш!

Пять літ тому, нереальні фантасти з поміж українців і такіж самі чорнокнижники-професори, з великим шумом, галасом і криком заложили у Львові ні більше, ні меньше тільки: „тайний університет“. Витратили на цю „школу“ багато народнього гроша, а молодіж, особливо селянську наразували на ріжні неприємности, бо звісно, що всякі тайні товариства, а тимбільше школи є заборонені законом не ли-

шень у нас, але взагалі на цілм світі. Про Державний університет не тільки в Станіславові, але навіть в Кракові не хотілий чути! А тепер? **Соромно і ганебно самі скасували ту школу!** Крикнім їм хйба: **Славно патріоти!**

Цю ухвалу постановлено **задержати в таємниці,** бо кажуть не випадає оголошувати в газетах цього також „народнього видужання“. Нас рівнож малоби це обходило, як би на тім „патріотичнім інтересі“ не стратили наші селянські сини. Український чоловік стягався з послідного і посилав своему синові на науку. Селянські сини училися — училися а **вийшов з того пшик!** Хтож їм зверне тепер змарновані літа і гроші?

РАДІСТЬ В НЕЩАСТЮ.

Майстер Карпо славився в цілм містечку. Ніхто не умів зробити так зграбних пантофлів пані вїтисі, або пані аптикаревій, як він. Поводилося йому дуже добре. Роботи мав досить і заробляв незле.

Дивувало всіх, що майстер ходив завше бідно убраний і ніколи не видавав гроша на ніяку приємність. Мав тільки одну слабість — жінку, „гарну Катрю“, як говорили в містечку. Для неї він нічого не відмовляв. Могла убиратися як хотіла.

Але і Катря від коли зачала шильно читати „Українську Стражницю“, зробилася скупною і сноважніла. Коли питали її сусідки чому не вистроветься, то вона дивно відповідала:

„Щастя не в уборах“.

Одної погідної неділі вибрався майстер Карпо з жінкою на село в гостину до крєвних. Коли вернули до дому, то застали в помешканю великий непорядок. Всі річи були розкидані, шафи і скрині розбиті.

— Злєдї — крикнув Карпо і побіг просто до куфра за печєю...

— Ох лишенько — зарєвів — вкрали всі гроші 2,000 золотих.

Слези покотилися йому по лиці.

Катря обняла мужа за шию і шепнула:

— Успокійся, гроші не пропали!

— Як то, таж не бачиш, що скриню розбили і забрали!

— Бачиш, я начиталася в „Українській Стражниці“, що найбезпечнійшою і найліпшою скринєю на гроші, це **ПОЧТОВА КАСА ОЩАДНОСТИ.** Отож забрала я всі гроші і аложила на почтову книжечку ощадности під гаслом: „мій Карпо“, длятого злєдї, хотай книжечку скрав, гроший не вибере. Зразу не хотіла я тобі казати, бо може був би сварився. Кажу тобі предчувала я, що щось злого може статися. Якась сила шептала мені: „дай гроші до каси“.

Карпо з радости аж розплакався і пригортав в обіймах свою Катрю сильнійше навіть, як в день слюбу

Міжнародний рільничий Конгрес у Варшаві

Дня 21. червня відбудеться у Варшаві Міжнародний Рільничий Конгрес. В посідних днях надійшли до Генерального Секретаріату XII-го Конгресу повідомлення з Америки, Англії, Австрії і Чех про вислання урядових представників на Конгрес до Варшави.

Заінтересовання Рільничим Конгресом зростає з дня на день. Секретаріат Організаційного Комітету дістає щодня зголошення різних делегацій заграничних і краєвих.

ІІ. Президент Річпосполитої заінтересувався Міжнародним Рільничим Конгресом і виразив охоту угостити учасників Конгресу. Гостинне прийняття відбудеться в Лазенківській Палаті.

Загалом прибуде до 300 делегатів, представників рільничих організацій і інституцій. Найславніші спеціалісти виголосять 10 річевих рефератів про завдання рільництва.

З поміж заграничних рефератів виголосять найбільше Чехи (22), відтак Французи (19), даліше Бельгійці (12),

Данці і Італіяни (по 11), Голяндці (7), Англіки (5), представники Швайцарії і Югославії (по 4), Америки (3), Угрів і Люксембурга (по 2). На конені по 1. рефератові виголосять представники Румунії, Австрії, Іспанії, Португалії, Швеції, Фінляндії, Росії, Шкоції і Канади.

Конгрес поділиться на 5. секцій: 1) рільничої економії, 2) продукції рослин, 3) продукції звірят, 4) різних галузей рільничого промислу і 5) наукової з двома підсекціями: а) рільних досвідчень і б) навчання рільництва.

Урядовими мовами Конгресу: будуть мова польська, французька, англійська. Члени, що не говорять вище згаданими мовами, зможуть виголосувати реферати в рідних мовах, під умовою, що зложать зміст реферату в одній з мов урядових Конгресу.

Українські рільники, а особливо „Сільський Господар“ повинні взяти участь в цім Міжнароднім Конгресі.

АНГЛІЙЦІ ЗВИДІЛИ НАШ КРАЙ

Англійські парламентаристи звиділи дня 1.VI Вільно в відки виїхали автомобілями до литовської границі. Англійці дуже дивувалися, що в цілій околиці чути тільки польську мову, а що більше, навіть литовський жовнір, що стеріг границі підійшов до англійських парламентаристів і почав розмову по польськи. Показалося, що жовнір походить з поблизького села і зовсім не знає литовської мови.

Здивовання Англійців було не мале, бо як звісно Литовці кажуть, що нібито в тих сторонах живуть їх люде. Тимчасом Англійці наочно переконалися, що це неправда і признали слушність нашій Державі.

З Вільна виїхали Англійці до Львова, Стрия і Калуша, щоби звидіти промислові заклади виробу соли потасової, а опісля оглянуть наші копальні нафти.

НОВА УКРАЇНСЬКА ПАРТІЯ

Др. Кость Левицький, бувший посол до австрійського парламенту, а відтак міністер Петрушевича повернув з Відня до Львова, де хоче зорганізувати нову українську партію.

Др. Левицький, знаний політик угодного напрямку, який вже перед війною дійшов був до порозуміння з Колом Польським у Відні, а за часів диктатури Петрушевича в Галичині відмовився був від теки міністра, та противився братоубійчій війні з народом польським, виступив в щоденнику Діло з дня 4. червня ц. р. і написав:

„До хоробливих прояв у нас належить також те, що ми з острахом дивимося на наші внутрішні відносини, та як про них говоримо, то одні другим дорінаємо або гуртом нарікаємо, а праці з цього виходить мало“.

А даліше: „нам треба більше подбати про нашу внутрішню політику, щоби стабілізувати установи життя нашого народу“.

З дальших слів Левицького можемо заключати, що він зрозумів ту велику еволюцію міжнародних відносин в Европі, які кажуть рахуватись всім народам а таксамо і українцям з існуючими границями Річпосполитої Польської. Для того потрібна є розсудна, спокійна і позитивна співпраця з народом польським в границях Держави, бо тільки вона може принести нам користь.

Коли Левицький так розуміє положення сучасної хвилі і в імя цього накликає до об'єднання, то акція його може статися поважним зворотом до ліпшого.

Маймо надію, що так буде а не інакше.

Короткі відомости з цілого тижня

Дня 2.VI згоріло містечко Кужинец поріту Вілейсько-го. Згоріло 100. домів, церква і православна плебанія.

В Німеччині росте політична незгода між партіями, при чім атакують завзято канцлера Лютра.

Італійські газети признають нашій Державі слушність в справі Гданьска.

В Шангаю вибухли розрухи проти чужинців.

Чеський міністер Бенеш заявив в Парижу, що прилучення Австрії до Німеччини є недопускаєме.

Дня 2.VI радила Секція Комітету Політичного до справ східних окраїн під проводом прем'єра Грабського над справами віроіповідними церкви православної і католицької.

Наради і зїзди. В часі Зелених Свят нового стилю відбулися у Варшаві слідуєчі зїзди:

— Зїзд осадників військових, на який прибуло понад 300 делегатів.

— Відбувся зїзд польської академічної мелодії східних окраїн.

— Радила Центральна Організація Зв'язків Заводових умислових працівників над своїми справами.

— Даліше відбувся конгрес Християнської Демократії, на яким було кількасот делегатів, особливо священників, ремісників і дрібних купців.

Від 1 червня подорожні білети за переїзд залізницею на 25 процент.

Виміна документів ратифікаційних Конкордату з Ватиканом відбулася дня 2 червня в палаті Ради Міністрів. Столицю Апостольську репрезентував монсієнор Лаврі.

Новий закон. Ухвалений в Сеймі закон про стоваршення з дня 3. квітня 1925 р. і оголошений в Дн. Зак. Річпосполитої Польської ч. 43. поз. 297. увійшов в життя дня 30. квітня. Громадяне, що інтересуються товариствами повинні познайомитися з новим законом, який різниться дещо від старого закону і є для громадян кориснішим.

Радіодепеша з корабля „Фрама“ доносить, що не найдено дотепер найменшого сліду по Амундсені і тому страчено надію, що він поверне літаком. Припускають, що при висіданню на бігуні літак попсувався і Амундсен в найліпшій разі повертає з відти пішо.

Французька газета „Ere Nouvelle“ домагається, щоби евентуальний пакт безпеченьства був о скільки можна якнайдокладніше спрецизований, бо колиби загварантовання границь нашої Держави мало впливати тільки з духа пакту, а не з його літери, то пакт такий бувби слабо річев.

В обсягу міжнародних трактатів, зазначає даліше денник — літера має головне значіння, бо на випадок конфлікту вона власне потягає за собою автоматичне ділання союзу.

Автономалія української церкви. Слпкано влад православних єпископів в Харкові в цілі оголошення автокефалії української церкви і відірвання її від церкви московської. Прихильники русифікації відмовили брати участь в зїзді.

Болгарська поліція арештувала провідника банди зложеної з 6. осіб, яка дня 14. квітня напала на короля, що їхав автомобілем. Провідник називається Іван Криштов Пашафа. Арештовані даліші бандити походять з околиці Ораніє.